

Přílohy

Obsah

1. 1. Stručné biografie autorů inscenací	2
1. 2. Dramaturgické listy televizních inscenací, o kterých bakalářská práce pojednává.....	9
1. 3. Fotogalerie.....	17

1. 1. Stručné biografie autorů inscenací

Oldřich Daněk¹

* 16. 1. 1927, Ostrava

† 3. 9. 2000, Praha

Dramatik, scénárista, prozaik, publicista, herec a filmový režisér.

Otec byl dělníkem. Po absolvování reálného gymnázia v Ostravě (poslední rok byl totálně nasazen, maturita 1945) nastoupil jako herec do Divadla mladých (dnes Divadlo Petra Bezruče) v Ostravě, od 1946 studoval herectví a režii na DAMU, herectví absolvoval 1950 a režii 1951 (vlastní dramatické prvotiny Večerní fronta v divadle Disk), kdy už byl režisérem Krajského oblastního divadla v Hradci Králové (1950–53); poté šéfem činohry Divadla F. X. Šaldy v Liberci (1954–56), kde se uplatňoval i jako režisér. Od 1956 pracoval nejprve externě jako scénárista, od 1958 jako dramaturg, od 1960 jako režisér FS Barrandov. V roce 1973 se stal spisovatelem z povolání a příležitostným filmovým i televizním režisérem; žil v Praze.

Podle svých scénářů natočil filmy **Tři tuny prachu** (1960), **Pohled do očí** (1961), **Spanilá jízda** (1963), **Lov na mamuta** (1964, podle stejnojmenného dramatu), **Královský omyl** (1968, na motivy svého románu Král utíká z boje). Dále napsal scénáře k filmům **Zde jsou lvi** (1958, režie Václav Krška), **Ošklivá slečna** (1959, režie Miroslav Hubáček), **Prosím nebudit** (1962, scénář + František Daniel, režie Josef Mach, který též spolupracoval na scénáři), **Konec agenta W4C prostřednictvím psa pana Foustky** (1967, režie + spoluúčast na scénáři Václav Vorlíček).

V Čs. televizi režíroval své hry **Muž v pralese** (1971), **Raněný lučištník** (1974), **Dva útržky ze života muže** (1976), **Druhá první dáma** (1980), **Žena z Korinta** (1986), **Španěl v Praze** (1988), **Opouštět Petrohrad** (1991) a **Kadeř královny Bereniké** (1993); dále dramaturgii Bulgakovy povídky **Pilát Pontský, onoho dne** (1991, scénář Zdeněk Bláha). Podle jeho hry **Dva na koni, jeden na oslu** vznikl stejnojmenný film (1987, scénář + režie Jiří Sequens).

Jeho scénáře se staly předlohou televizních inscenací **Prometheus** (1958, režie Jan Matějovský), **Pařížský kat** (1968), **Kardinál Zabarella** (1968, režie všechny Jan Matějovský), **Břetislav a Jitka** (1974, režie Jiří Bělka), **Cesta na Borneo** (1983, režie Pavel Háša), **Záviš a Kunhuta** (1985, režie Otakar Kosek), **Bankovní dům Daubner** (1989, režie Pavel Háša) a **Dvě washingtonská ohlédnutí** (1998, režie Pavel Háša). Spolu s Janem Otčenáškem napsal televizní seriály **Byl jednou jeden dům** (1976) a **Dnes v jednom domě** (1979, oba režie František Filip). Podle Daňkovy rozhlasové hry **Dialog s doprovodem děl** natočil podle svého scénáře stejnojmennou televizní inscenaci Pavel Háša (1983).

Daňkovou nejvlastnější tvůrčí doménou je drama. Společným jmenovatelem jeho rozsáhlé, žánrově i syžetově značně rozmanité tvorby je jemně vyvinutý smysl pro etické otázky přítomnosti i jejich adekvátní vyjádření. Daňkovy racionálně budované hry prokazují autorovu schopnost individuální charakteristiky postav, jsou vedeny živým, věcným dialogem a prostoupené bystrými postřehy. Vznikají zpravidla na základě precizně domyšlené výchozí dramatické situace. Často mají povahu scénické morality – jejich

¹ Slovník české literatury po roce 1945

hlavním, stále obměňovaným tématem je mravní odpovědnost člověka. Autor v nich odkrývá prostřednictvím konfrontace postojů jednotlivých postav otevřeně, mnohdy až s neúprosnou argumentací disharmonie mezi soukromým a společenským pojetím morálky a vždy znovu zdůrazňuje odpovědnost jedince vůči společnosti. Od schematizující popisnosti a tezovitosti prvních her se přitom Daňkova dramatická tvorba postupně vyvíjela k hlubšímu a komplexnějšímu pojetí skutečnosti, hledajíc zároveň stále nové způsoby jejího uměleckého ztvárnění. Zatímco v 50. letech autor inklinoval spíše k formě přímého zobrazení životní reality (**Umění odejít, Čtyřicátý osmý, Pohled do očí**), později dává přednost historické látce (**Dva na koni, jeden na oslu, Hvězda jménem Praha**) či dramatické parabole (**Čtyřicet zlosynů a jedno nevinátka, Střelec**). Od poloviny 70. let pak směřuje k básnickému podobenství s filozofickým rozměrem a zároveň značně posiluje epizaci dramatické formy (**Válka vypukne po přestávce, Bitva na Moravském poli, Vévodkyně valdštejnských vojsk, Zpráva o chirurgii města N., Životopis mého strýce, Vy jste Jan**). – Jako prozaik debutoval Daňek historickým románem **Král utíká z boje**, který spolu s romány **Král bez přílby** a **Vražda v Olomouci** tvoří volnou trilogii, zahrnující dobu posledních Přemyslovců až k nástupu Jana Lucemburského na český trůn. Spíše oddechový charakter mají jeho „psychologická detektivka“ **Únosce**, těžící z Daňkova oblíbeného divadelního prostředí, a románová etuda **Žhářky a požárnice**, v níž podává mozaiku dějů soustředěných do jednoho dne na pražské požární stanici.

Jiří Hubač²

* 27. 8. 1929, Satalice (u Prahy)

Dramatik, prozaik, autor muzikálových libret, televizní a filmový scenárista.

Ve školním roce 1943/44 se Hubač učil elektrotechnikem, pak studoval na průmyslové škole elektrotechnické v Praze (maturita 1948). Po několikaleté těžké chorobě nastoupil 1952 do zaměstnání v pražské Technometře jako konstruktér. 1956–61 byl v Úřadu pro patenty a vynálezy dokumentátorem a redaktorem časopisu *Technická politika*. Od 1961, kdy debutoval jako televizní autor, působil jako dramaturg a vedoucí tvůrčí skupiny v redakci literárně-dramatického vysílání Čs. televize. Od 1974, kdy musel z politických důvodů z televize odejít, je spisovatelem ve svobodném povolání.

Pro televizi napsal hry **Zítří a pozítří** (1959, režie František Filip, uvedeno až 1963), **Dlouhý podzimní den** (inscenováno dvakrát: 1961 v režii Jaroslava Dudka, 1971 v režii Antonína Moskalyka), **Tloušťík** (1961, režie František Filip), **Žena ve smutku** (1965, režie František Filip; mezinárodního ohlasu dosáhlo přepracování na rozhlasovou hru, 1966), **Raport** (1968, režie Antonín Moskalyk), **Pasiáns** (1969, režie Jan Matějovský), **Lítost** (1970, režie Evald Schorm), **Podezření** (1970, režie Jan Matějovský), **Obhájce** (1973, režie Antonín Dvořák), **Černá horečka** (1974, režie Jiří Bělka), **Pozdní léto** (1974, režie Antonín Moskalyk), **Oči plné slunce** (1975, režie Jaroslav Novotný), **Lístek do památníku** (1976, režie František Filip), **Ikarův pád** (1977, režie František Filip), **Mapa zámořských objevů** (1979, režie Zdeněk Kubeček), **Nezralé maliny** (1981, režie František Filip), **Mezičas** (1982, režie Jiří Adamec), **Tažní ptáci** (1984, režie František Filip), **Studentská balada** (1987, režie Ludvík Ráža), **Milostivé léto** (1991, režie Jaroslav Dudek), **Hřbitov pro cizince** (1991, režie Jaroslav Dudek), **Hostina** (1993, režie Viktor Polesný), **Zámek v Čechách** (1993, režie Martin Hollý), **Velký případ** (1999, režie Zdeněk Zelenka) a **Hodina klavíru** (2007, režie Zdeněk Zelenka; hra vznikla na základě scénáře s názvem *Zima poutníků*, který nebyl pro smrt protagonisty Vladimíra Menšíka realizován a byl publikován v Literárním

² Slovník české literatury po roce 1945

měsíčníku 1988). Scenáristicky se podílel na seriálech **Tři chlapi v chalupě** (1961–63, režie Jaroslav Dudek, Miloslav Zachata, Ilja Prachař a Jaroslav Barchánek, scénář + Jaroslav Dietl, Jan Otčenášek a další) a **Eliška a její rod** (1966, režie František Filip, scénář + Jaroslav Dietl). Uvedeny byly rovněž seriály **Dobrá voda** (1983, režie František Filip), **Sanitka** (1984, režie Jiří Adamec, scénář + Jindřich Fairaizl). Četné jsou Hubačovy televizní adaptace: **Souboj** (1969, režie Antonín Moskalyk, podle Alexandra Ivanoviče Kuprina), **Moc bez slávy** (1972, režie Jan Matějovský, podle Franka Hardyho), **Muž v osidlech** (1973, režie Jiří Sequens, podle Patriccka Quentina), **Vo vyhni poludnia** (Bratislava 1981, režie Peter Mikulík, podle Patriccka Quentina; česká verze s tit. **Polední žár**, 1997, režie Zdeněk Zelenka), **Útek zo zlatej krajiny** (seriál, Bratislava 1979, režie Franek Chmiel, podle Jacka Londona), **Královská hra** (1981, režie Miroslava Valová, podle Stefana Zweiga), **Rozčarování** (1982, režie Jiří Adamec, podle Budda Schulberga), **Vyhnanství** (1987, režie Jiří Adamec, podle Liona Feuchtwangera), **Diplomat** (1983, režie Antonín Moskalyk, podle Jamese Aldridge), **Arrowsmith** (3 díly, 2001, režie Zdeněk Zelenka, podle Sinclaira Lewise), **Falešné obvinění** (2004, režie Zdeněk Zelenka, podle Alana Jacobsona). Komédie **Dům na nebesích** byla zfilmována pod titulem **Jedna kočka za druhou** (1993, režie František Filip), divadelní hru **Generálka** upravil pro televizi a režíroval Zdeněk Zelenka pod názvem **Generálka Jeho Veličenstva** (1995). Jiří Hubač je rovněž autorem scénářů celovečerních filmů **Učitel tance** (1994, režie Jaromil Jireš), **Fany** (1995, režie Karel Kachyňa), **Všichni moji blízcí** (1999, režie a spolupráce na scénáři Matej Mináč) a **Babí léto** (2001, režie Vladimír Michálek).

Ve své převážně televizní tvorbě se Hubač věnuje živým otázkám dynamicky se proměňující moderní skutečnosti. Jednotlivé hry zpravidla stavějí na polaritě mezi obecně filozofickou, etickou problematikou a citovým světem současného člověka. Hubač využívá klasickou stavbu dramatu a dramatických charakterů, ale uplatňuje ji variabilně, s ohledem na zvláštnosti televizní poetiky. Jeho televizní prvotina **Zítřka a pozítří** (1959) je generační výpověď mládeže stojící na okraji společnosti; z cenzurních důvodů byla uvedena až čtyři roky po natočení. První Hubačovou uvedenou hrou byl komorní psychologický příběh **Dlouhý podzimní den**, oslava věkem neutuchající touhy po aktivitě, pravých životních hodnotách a lidských citech. V následné tvorbě se toto téma v různých obměnách často vrací (**Lístek do památníku**, **Mapa zámořských objevů**, **Nezralé maliny**), Hubače však zajímá i problematika relativnosti pravdy v kontextu lidských vztahů (**Žena ve smutku**). Zákaz uvedení postihl skupinu televizních her, která vznikla na sklonku 60. a počátku 70. let: modelová dramata **Pasiáns** a **Podezření** analyzují české charaktery v mezních situacích, anticipujících duchovní atmosféru let normalizace; mezi vězněm a jeho fyzlovským zpovědníkem se odehrává komorní drama pro dva herce (**Raport**); nonkonformní pohled na mladou generaci přinesla hra **Lítost**. Zvláštní místo v pozdější autorově tvorbě zaujímá trilogie **Ikarův pád**, **Tažní ptáci** a **Hodina klavíru** (původní název *Zima poutníků*), zabývající se tématem alkoholismu a jeho důsledky pro jedince, rodinu i společnost. Po roce 1989 uvedla Česká televize např. Hubačovo obecněji stylizované podobenství o pošpiněné cti (**Milostivé léto**), příběh o poválečných osudech čs. letců – příslušníků britské armády (**Hřbitov pro cizince**) a drama o střetnutí právníků v kauze rafinované vraždy **Velký případ**. – Integrovanou součástí Hubačova díla je už od 60. let rovněž seriálová tvorba. Do atraktivního prostředí chovu koní situoval seriál **Dobrá voda**, záměrem seriálu **Sanitka** bylo zachytit historii a odkrýt zákulisí lékařské záchranné služby. – Televizní zkušenost ovlivnila i Hubačovy práce psané pro divadlo. Na linii adaptací navazují úpravy cizích předloh pro Divadlo na Vinohradech (**Král Krysa**, **Komu zvoní hrana**). Hry **Stará dobrá kapela** a **Hostina u Petronia** vznikly autorským prepisem vlastních televizních inscenací. Hlavní roli své první původní komedie **Dům na nebesích** napsal autor pro Jiřinu Bohdalovou, jejíž komediální herectví jej inspirovalo také k historické konverzační hře **Generálka**. Pokusem o

zachycení psychologie uzavřené skupiny osob je drama **Modrý pavilon**, odehrávající se v prostředí předválečného sanatoria. Prosadil se i jako autor úspěšného muzikálového libreta **Johanka z Arku** a z francouzské historie čerpá i jeho další, dosud nerealizované libreto **Marie Antoinetta** (texty písní Pavel Vrba). – Od poloviny 90. let se Hubač věnuje také psaní scénářů k celovečerním filmům, jež kromě detailního psychologického propracování postav spojuje i tragikomická poloha a určitá melodramatičnost. Společným jmenovatelem jejich hrdinů je především snaha nerezignovat a žít přes různá omezení (nemoc, stáří) naplno svým vlastním, i když pro okolí ne vždy bez výhrad akceptovatelným životem (**Učitel tance**, **Fany**, **Babí léto**). Film **Všichni moji blízcí**, v němž se rodina židovského lékaře musí po vzniku protektorátu rozhodnout, zda pošle svého syna do bezpečí Anglie, vznikl jako poděkování Nicholasi Wintonovi.

Jan Jílek³

Dramatik, prozaik, filmový a televizní scenárista.

Syn rolníka. Po ukončení povinné školní docházky se učil soustružníkem v královéhradeckých Závodech Vítězného února, krátce navštěvoval zemědělskou školu. 1950 absolvoval dělnickou přípravku pro pracující, 1951–55 studoval na DAMU herectví. 1955 nastoupil jako herec v pražském Divadle Jiřího Wolkra, kde působil až do předčasného odchodu do důchodu (1991). Žije v Praze.

Napsal scénáře k filmům **Osení** (1960, režie Václav Krška, scénář s Milošem Velínským), **Žalobníci** (1960, režie Ivo Novák) a **Oči pro pláč** (1984, režie Zdeněk Míka). Čs. televize uvedla jeho původní inscenace **Láska jako trám** (1967, režie František Filip), **Rapotínská tragédie** (1968, režie Jaroslav Novotný), **Tchyně** (1969, režie Ján Roháč), **Dlouhá bílá nit** (1969, režie Ján Roháč), **Kluk na ženění** (3 díly, 1973, režie Eva Sadková); **Čekání** (1974, režie Jaroslav Dudek); **Rafan** (1974, režie Antonín Dvořák), **Holka modrooká** (1976, režie Václav Hudeček), **Křídlovka pro Majoránka** (1981, režie Jaroslav Dudek), **Královský život otroka** (1991, režie + spolupráce na scénáři Zdeněk Zelenka), **Tanec kolem zlatého vejce** (1997, režie Jan Novák), **Byla láska...** (2001, režie Juraj Deák, na motivy vlastní prózy *Mám talent na buben*) a pohádky **Kulihrášek a zakletá princezna** (1995, režie František Filip), **O sirotkovi z Radhoště** (1996, režie Ludvík Ráža) a **O Ječmínkovi** (2003, režie Milan Cieslar). 1987 vysílal Čs. rozhlas Jílkovo drama **Silvestr** v úpravě Marie Fialové.

Jílek začínal jako filmový scenárista, v polovině 60. let přesunul svůj zájem k televizi a divadlu. Jako divadelní dramatik psal nejprve hry pro děti, které měly většinou premiéru v Divadle Jiřího Wolkra. Jeho volné jevištní adaptace pohádkových předloh, ať přímo folklorních (**Čarovná Barborka**), nebo již dříve zpracovaných (**O Slunečníku**, **Měsíčníku a Větrníku**, **Šípková Růženka**, **Sůl nad zlato**, **Pták Ohnivák a liška Ryška**, **Dlouhý, Široký a Bystrozraký**), jsou psány živým a barvitým jazykem. Charakterizuje je prolínání pohádkových a realistických prvků, aktualizace tradičních postupů vyjádřením současných společenských a mravních problémů. Dětem je adresován také prozaický příběh malého chlapce z doby nástupu nacismu a počátku války na českém venkově (**Mám talent na buben**) a prázdninové dobrodružství s invenční nestárnoucí babičkou (**Mimozemšťanů je čím dál víc**). – Naopak dospělým čtenářům je určena Jílkova rozsáhlá románová saga **Milování s hudbou**, zachycující v částečně retrospektivním pohledu očima hlavního hrdiny, nadaného hráče na housle Tomáše Majoránka, osudy pěti generací moravského vesnického rodu, procházejícího dvěma světovými válkami, hrdou sedláckou bídou dvacátých a třicátých let i budovatelskými iluzemi let padesátých až po „postmoderní“ scénu současné

³³ Slovník české literatury po roce 1945

politiky a počítačový svět těch nejmladších, kteří jej – naštěstí – ještě vždy rádi vymění za autentický, hmatatelný prožitek. – V průběhu 70. a 80. let Jílek napsal také šest her pro dospělé. První a nejuspěšnější z nich, komedie **Silvestr**, je příběhem svérázného vesnického podivína, jehož názory a jednání usvědčují okolí ze ztráty původních ideálů a ze společenského pokrytectví. V řadě groteskně-komických situací autor předvedl zápas člověka, který dokáže jít za svou představou mravní integrity a smyslu existence. Ve stylu tragikomedie ze současného života obyčejných lidí jsou psány i následné Jílkovy hry (**Dvojitý tep srdce**, **Jak umřít na lásku**, **Můj hrad**, **Diamantová kluci**, **Já chci žít znovu**), autorské vidění skutečnosti se však postupně zužuje a zjednodušuje a zároveň s tím se vytrácí významová autenticita výpovědi a tvarová sevřenost dramatu.

Ferdinand Peroutka⁴

* 6. 2. 1895, Praha

† 20. 4. 1978, New York (USA)

Publicista, politik, dramatik a prozaik.

Narodil se v rodině inspektora státních drah, matka pocházela z česko-německé rodiny. 1905–13 studoval na c. k. českém gymnáziu v Praze na Královských Vinohradech, odkud však těsně před maturitou odešel a živil se jako příležitostný publicista (výtvarný referent Času). Začátkem první světové války se skrýval před odvodem v rakouských Alpách a v Mnichově; posléze byl ze zdravotních důvodů zproštěn vojenské služby. 1919–23 byl redaktorem deníku Tribuna (1919 zde pod pseud. Petr Jefimovič Antokolskij), 1924–39 šéfredaktorem týdeníku Přítomnost a politickým redaktorem deníku Lidové noviny. 1933–35 redigoval v nakladatelství F. Borového „knihovnu nové Evropy“ Nový svět. Po svém zatčení (1939) byl až do konce druhé světové války vězněn v koncentračních táborech Dachau a Buchenwald. Po návratu Peroutka působil jako šéfredaktor deníku Svobodné noviny (1945–48) a týdeníku Dnešek (1946–48). 1945–46 byl členem Národního shromáždění, kam byl delegován za Kulturní jednotu. V dubnu 1948 Peroutka odešel do exilu. Po krátkém pobytu v uprchlickém táboře v Řezně žil v Anglii, podílel se na založení Masarykova demokratického svazu. Na jaře 1950 se přestěhoval do New Yorku. 1951–61 řídil čs. oddělení rozhlasové stanice Svobodná Evropa, s níž spolupracoval i po odchodu do důchodu (1961). Od roku 1951 byl členem Rady svobodného Československa, v letech 1955–56 předsedou jejího tzv. Pracovního výboru.

Peroutka debutoval jako výtvarný kritik v Samostatnosti (1913). Výtvarnými a literárními kritikami pak přispíval do Času, České kultury, Národních listů, Noviny, Večeru, Zlaté Prahy aj.; v době svého německého pobytu za první světové války psal do periodik Jugend (Mnichov) a Münchener Neueste Nachrichten. Po 1918 publikoval literární kritiky, zejména však články na společensko-politická a kulturní témata v periodikách, v nichž pracoval, a dále v Almanachu Kmene, Prager Presse, Rozvoji, Studentském časopise, Švandovi dudákovi, aj. Po odchodu do exilu tiskl své kulturněpolitické stati v Amerických listech (New York), Českém slově (Mnichov), Československém přehledu, Proměnách, Zápisníku (vše New York), Skutečnosti (Ženeva, Paříž) aj. Po roce 1989 byly Peroutkovy práce zveřejněny např. v Divadelní revue (1991 zde drama **Šťastlivec Sulla**) a ve Světu a divadle (1992 zde drama **Kdybych se ještě jednou narodil**). – Československý, resp. Český rozhlas vysílal rozhlasovou úpravu hry **Šťastlivec Sulla** (1991, úprava Věra Vaňková, režie Hana Kofránková) a dramatisaci románu **Pozdější život Panny** (2005, scénář + režie Antonín

⁴ Slovník české literatury po roce 1945

Přidal). Československá, resp. Česká televize uvedla původní adaptaci hry **Šťastlivec Sulla** (1991, scénář Ota Ornest, režie Pavel Háša) a dokumentární filmy *Muž přítomnosti Ferdinand Peroutka* (1990, scénář + režie J. Protiva) a *Útěk novináře Peroutky* (2006, v cyklu *Příběhy železné opony*). Stálá expozice věnovaná životu a dílu F. P. byla v roce 1998 otevřena v Památníku Karla Čapka ve Strži u Staré Huti na Příbramsku.

Peroutka se velice záhy počal vyhraňovat jako politický publicista, programově nezávislý na politických stranách, zakotvený na stanovisku důsledného demokratismu a politického liberalismu, který, rozšířen o požadavek hospodářské demokracie, směřuje k syntéze liberalismu se socialismem. Jeho základními východisky byly důraz na rozum a zkušenost, neustálý zřetel ke skutečnosti ve všech jejích proměnách, důvěra ve střední cestu, odpor proti jakékoli formě totality a jednostrannosti. Potřebu vlastního uměleckého projevu překračujícího meze časově omezené publicistiky Peroutka realizoval především ve svém stěžejním, nedokončeném díle *Budování státu*, zachycujícím historii popřevratové československé politiky 1918–23. Peroutkova publicistika, která byla jeho nejvlastnější doménou, neobnášela pouze systematické komentování každodenního veřejného dění a jeho rozbor, ale její integrální součástí byla i reflexe současného umění, především literatury, a to formou úvah, kritik a portrétů (*Ano a ne*, *Osobnost*, *chaos a zlozvyky*). Při posuzování uměleckých děl se Peroutka přidržoval v podstatě klasického (realistického) modelu literatury, ideál spatřoval v ruském realismu 19. století, sociologická a psychologická hlediska nadřazoval hlediskům estetickým.

Jako původní autor vstoupil Peroutka do literatury na počátku 20. let (knihou povídkových fejetonů **Z deníku žurnalistova**) a znovu o čtvrt století později, tentokrát nejprve jako dramatik. V dramatu **Oblak a valčík** se technikou prolínání jednotlivých výjevů pokusil zachytit vzestup a pád tzv. třetí říše a zároveň zachytit lidské jednání v mezních situacích, v okamžicích hrdinství či selhání. Ve hře **Šťastlivec Sulla** se uchýlil k historické látce a na střetu dvou římských vojevůdců a státníků během občanské války, která v prvním století před n. l. předznamenala zánik římské republiky, vykreslil zásadní mocenský a politický konflikt prověřující jedince v jeho občanských i lidských kvalitách. Námětem jeho poslední hry **Kdybych se ještě jednou narodil** se stalo několik modelových, s nadhledem a lehkou ironií podaných situací ve vztahu muže a ženy, které Peroutka umocnil poukazem na neslučitelnost umělých ideologických světů s nevypočitatelností lidského života. Jakkoli se beletrii chtěl věnovat už v 30. letech, jako prozaik se Peroutka realizoval až v letech exilu. Ústředním tématem jeho románových prací se stala problematika vztahu jedince a širšího společenského dění. Román **Oblak a valčík**, který na stejnojmennou divadelní hru navázal nejen tematicky, ale i metodou, je vystavěn ze tří dějových pásem a obohacen o prvky dokumentární i fiktivní reportáže. Jejich prostřednictvím podal Peroutka věrohodný obraz válečné reality, která prověřuje dosavadní zkušenosti a postoje jednotlivých hrdinů. V románu **Pozdější život Panny** se autor nechal opět inspirovat dějinami; vytvořil fiktivní příběh Johanky z Arku, kterou zachránil před upálením, aby splnila své poslání a žila svůj život bez hrdinského konce.

Jiří Šotola⁵

* 28. 5. 1924, Smidary (u Hradce Králové)

† 8. 5. 1989, Praha

⁵ Slovník české literatury po roce 1945

Básník, prozaik, dramatik, publicista, televizní a filmový scenárista

Otec byl středoškolským učitelem češtiny. Obecnou školu Šotola navštěvoval v Litomyšli. Po maturitě na klasickém gymnáziu v Hradci Králové (1942) krátce studoval na pražské konzervatoři. 1943–45 byl nasazen do výroby jako pomocný dělník ve slévárně v Plotišti nad Labem. Po válce dokončil studium na dramatickém oddělení Státní konzervatoře v Praze (1947) a absolvoval studia činoherní režie u Jiřího Frejky na DAMU (1951). Souběžně byl zapsán jako posluchač Filozofické fakulty UK, kde po šest semestrů navštěvoval přednášky z estetiky a filozofie, studia však nedokončil. Již od 1949 pracoval jako režisér a dramaturg v mimopražských divadlech, zprvu v Hradci Králové (1949–50), pak v Trutnově (1950–51) a Šumperku (1951–52). Po základní vojenské službě (1952–54) působil jako redaktor v časopisech Československý voják (1954–55), Květen (1955–59, od 1958 šéfredaktor), Kultura (1959–62) a Kulturní tvorba (1962–64). Od ledna do konce května 1964 řídil jako zastupující šéfredaktor Literární noviny. 1964–67 byl prvním tajemníkem Svazu československých spisovatelů. Poté se věnoval výhradně literární práci. Za svého působení v redakcích a SČSS navštívil řadu zemí, mj. Jugoslávii, Polsko, SSSR, Itálii, Finsko, Francii, SRN, Řecko, Alžírsko. Po 1970 nesměl publikovat – až do prohlášení v Tvorbě (1975), ve kterém kriticky přehodnotil činnost SČSS a Literárních novin během svého tamního působení.

Debutoval ve Studentském časopise (1941 básní **Pohádka se šťastným koncem**), verše a divadelní referáty publikoval i v Řádu. Od 1945 přispíval básněmi a publicistikou do časopisů, v nichž pracoval, a dále především do Mladých archů, Mladé fronty, Rudého práva, Hostu do domu, Divadla (1965 zde byla otištěna jeho divadelní hra Antiorfeus), Orientace, Literárních listů a Listů. Za německé okupace se účastnil redigování cyklostylovaného časopisu Zrcadlo (Hradec Králové, listopad 1944 – květen 1945), 1946–47 spoluredigoval s Vlastimilem Maršíčkem a Jiřím Václavem Svobodou časopis Svazu české mládeže Prostor (Pardubice, vyšla dvě čísla). Jako editor se podílel na edici Cesty (Mladá fronta). Román **Kuře na rožni** byl vydán v samizdatu (Petlice 1974). Šotola je autorem rozhlasových her **Svoji jsou svoji** (1978), **Nejlepší pérák pod sluncem** (1980) a **Chicago** (1983), podle jeho scénářů byly natočeny televizní inscenace **Romance štědrovečerní** (1963, spoluautor scénáře Karel Šiktanc), **Hra o životě a smrti** (1965, podle divadelní hry Antiorfeus), **Waterloo** (1967), **Bellevue** (1969, všechny čtyři inscenace režíroval Jiří Bělka), **Děd, otec a syn** (1977, režie Miroslava Valová), **Smrt císaře a krále Karla IV.** (1979, režie Evžen Němec), **První máj 1890** (1981, režie Evžen Sokolovský), **Julián Odpadlík** (1982), **O neopětované lásce** (1982, obojí režie Jiří Bělka), **Cesta Karla IV. do Francie a zpět** (1982, režie František Laurin, podle stejnojmenné hry), **Smrt krále Václava IV.** (1983), **Zikmund, řečený šelma ryšavá** (1987, obojí režie Jiří Bělka), **Kinkongova smrt** (1987, režie Anna Procházková), **Padalo listí, padala jablíčka** (1988, podle stejnojmenné hry), **Morové povětrí** (1991, obojí režie J. Bělka). Společně s režisérem Otakarem Vávrou napsal scénáře k filmům **Příběh lásky a cti** (1977) a **Temné slunce** (1980, podle románu Karla Čapka Krakatit, oba režíroval Otakar Vávra).

1. 2. Dramaturgické listy televizních inscenací, o kterých bakalářská práce pojednává⁶

Název pořadu: Julián odpadlík

Název seriálu: Č.části:
Důležitost uchování: A Pracovní název: Julián odpadlík
IDEC: 270 531 30495 **Nákl. střed.:** **Tvůrčí skupina:**
2V 21104 1 VC 00:02:59 - 01:19:20 076:21 C
Kvalita záznamu: 2 Datum schvalovací projekce: 15.03.2003 Datum kontrolní projekce:
15.03.2003

Seznam materiálů:

21104	<AE1511>	PZ	0	00:02:59 - 01:19:20	076:21	přepis 1:1 2C 24158 = 2V
	NO4565/10	FILM	0	-		35mm
	NZ4565/10	FILM	0	-		
PK3935/5	PK3935/5A	FILM	0	-		FILM 0 -
	2V 21104	VC	1	00:02:59 - 01:19:20	076:21	přepis 1:1 z 2C 24158

Začátek pořadu: Alej..... ČST uvádí...
Konec pořadu: Pro dramatické vysílání Československé televize Studio Praha vyrobilo Filmové studio (c) Barrandov . Zpracovaly Filmové laboratoře Barrandov,.....KONEC
Copyright: Pro dramatické vysílání Československé televize Studio Praha vyrobilo Filmové studio (c) Barrandov . Zpracovaly Filmové laboratoře Barrandov

Druh hlavní výroby: UARCHIV

Dramaturg: Hubač Jiří, Zelenková Bohumila **Redaktor:**
Režie: Bělka Jiří **Kameraman:** Opletal Vladimír
Výtvarník: **Architekt:** Ditrich Miloš
Výtv.kostýmů: Konečná Jarmila **Střihač:** Pavlíček Ludvík
Mistr zvuku: Fabián František **Hudební režie:**
Vedoucí výroby: Čumpelík Jan, Kadlecová Věra **Asistent režie:** Kropáčková Milena
Autor námětu: Šotola Jiří **Autor scénáře:** Šotola Jiří
Úpravce dialogů: **Autor libreta:**
Autor předlohy/Název předlohy: /
Autor hudby:

Autor komentáře: **Odb.spolupráce:**

Vysílání:	13.8.1982 (pátek)	00:00:00	ČT2 (PREMIÉRA!)
	16.8.1990 (čtvrtek)	00:00:00	ČT2
	26.4.1998 (neděle)	14:10:31	ČT2
	26.6.1998 (pátek)	09:40:15	ČT1
	29.7.1999 (čtvrtek)	00:21:04	ČT2
	14.9.2003 (neděle)	15:20:35	ČT1 Rating: 2, 47; Share: 14,16
	17.9.2003 (středa)	10:00:21	ČT1 Rating: 0, 49; Share: 9,24

Anotace: *Filosofický příběh z r.363 se odehrává někde v Mezopotámii.Císař Julián se od křesťanství odvrací*
ke starým antickým filosofům a je nakonec zavražděn,aby neškodil zájmům kořistnické císařské
suity./AE 1511/

ZF-JD

Obrazové záběry k pořadu:
Hudební těleso: FISYO
Pěvecký sbor:
Baletní soubor:
Umělecké těleso:
Dirigent: Belfín František
Sbormistr:
Choreograf:
Divadelní režie:
Autor scénické hudby: Fišer Luboš

⁶ Řazeno chronologicky podle roku výroby.

Název pořadu: Žena z Korinta

Název seriálu: Č.části:
 Důležitost uchování: A Pracovní název:
 IDEC: **286 310 33714** Nákl. střed.: Tvůrčí skupina:
 2V 60627 1 VC 10:00:00 - 11:06:21 066:21 B
 Kvalita záznamu: 2 Datum schvalovací projekce: 09.12.2006 Datum kontrolní projekce:
 09.12.2006

Seznam materiálů:

<AE7315>	PZ	0	10:00:00 - 11:06:21	066:21	přepis 1:1 2V 60627
2C 10778	COP	0	00:03:00 - 01:09:21	066:21	přepis 1:1 na 2V 60627
	Y				
2V 60627	VC	1	10:00:00 - 11:06:21	066:21	přepis 1:1 z 2C 10778

Začátek pořadu: *Hudba, úvodní titulky.*Konec pořadu: *Komplet. závěreč. titulky-C1986, zatmívačka*Copyright: *(c) Československá televize 1986*

Druh hlavní výroby: VYROBA

Dramaturg: Dudková Jana**Redaktor:****Režie: Daněk Oldřich****Kameraman: Landisch Eduard****Výtvarník:****Architekt: Ditrich Miloš****Výtv.kostýmů: Greifová Irena****Střihač: Štěpánková Věra****Mistr zvuku: Stropke Zdeněk****Hudební režie: Václav Jiří****Vedoucí výroby: Kopecký Čestmír, Čumpelík Jan****Asistent režie: Kopalová Alena****Autor námětu: Daněk Oldřich****Autor scénáře: Daněk Oldřich****Úpravce dialogů:****Autor libreta:****Autor předlohy/Název předlohy: /****Autor hudby: Václav Jiří****Autor komentáře:****Odb.spolupráce:**

Vysílání:	14.1.2007 (neděle)	11:46:23	ČT2 Rating: 0,93; Share: 3,65
	7.9.1986	00:00:00	ČT1
	18.4.1991	00:00:00	ČT1
	9.9.2000	13:38:38	ČT2
	12.9.2000	03:20:29	ČT1

Anotace: *Televizní apokryf o tom, jak návštěva tajemné ženy inspirovala slavného řeckého dramatika Euripida ve chvíli, kdy měl pro athénské hry napsat hru a byl bez nápadu. V závěru hry řeší*

herci

při odličování otázku peněžní odměny a již i v úvodu při líčení navodí atmosféru hry.

/Athény//hra/

ZF-JD

Obrazové záběry k pořadu:**Hudební těleso:****Pěvecký sbor:****Baletní soubor:****Umělecké těleso:****Dirigent:****Sbormistr:****Choreograf:****Divadelní režie:****Autor scénické hudby:**Užití díla: **Díra ve zdi 004:20 vlastník:**Účinkující: *Adamíra Jiří(Euripidés), Bočanová Mahulena(Choiriné), Hanzlík Jaromír(Kéfisofones), Hlaváčková Jana(Lyké,žena z Korinta), Jirásková Jiřina(Habé,služka), Křiváček Ladislav(zlatník)*

Název pořadu: Příběh athénský. Příběh uherský
Název seriálu: Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo Č.části: 1
Důležitost uchování: A Pracovní název: Zdaleka ne tak ošklivá, jak se pův.zdálo
IDEC: 287 310 43740/0001 Nákl. střed.: Tvůrčí skupina:
2V 34049 1 VC 00:03:00 - 01:11:46 068:46 B
Kvalita záznamu: 3 Datum schvalovací projekce: 25.01.2003 Datum kontrolní projekce:
25.01.2003

Seznam materiálů:

34049 <AE1786> PZ 0 00:03:00 - 01:11:46 068:46 přepis 1:1 2C 14274 = 2V
2V 34049 VC 1 00:03:00 - 01:11:46 068:46 přepis 1:1 z 2C 14274

Začátek pořadu: hudba v černé, úvodní titulky: Československá televize Praha, Hlavní redakce dramatických

Konec pořadu: vyrobila (c) Československá televize Praha 1987 pořadů uvádí 1. díl televizní inscenace

Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo. napsal

Oldřich daněk. dramaturg Jana Dudková. Scénář a režie Pavel Háša. Copyright: (c)

Československá televize Praha 1987

Druh hlavní výroby: UVYROBA

Dramaturg: Dudková Jana

Režie: Háša Pavel

Výtvarník: Ditrich Miloš

Výtv.kostýmů: Pražáková Libuše

Mistr zvuku: Hrubcová Svatava

Vedoucí výroby: Čumpelík Jan, Bautzká Dagmar

Autor námětu: Daněk Oldřich

Úpravce dialogů:

Autor předlohy/Název předlohy: /

Autor hudby:

Autor komentáře:

Redaktor:

Kameraman: Opletal Vladimír

Architekt: Ditrich Miloš

Střihač: Pačajová Marie

Hudební režie: Václav Jiří

Asistent režie: Fulínová Jarmila

Autor scénáře: Daněk Oldřich

Autor libreta:

Odb.spolupráce:

Vysílání:	3.4.1988 (neděle)	00:00:00	ČT1
	7.4.1988 (čtvrtek)	00:00:00	ČT1
	5.2.1993 (pátek)	00:00:00	ČT2
	20.9.1998 (neděle)	13:35:38	ČT2
	24.2.1999 (středa)	10:32:00	ČT2
	10.5.2003 (sobota)	12:57:19	ČT2 Rating: 1,10; Share: 7,55
	13.5.2003 (úterý)	01:36:47	ČT1 Rating: 0,34; Share: 20,13
	1. 1. 2011 (sobota)	09:11:32	ČT2 Rating: 0,61; Share: 3,48

Anotace: Dramatické dialogy muže a ženy z různých historických dob se společným tématem:vztah muže

a ženy v průřezu času a situací./AE 1786/

pozor - musí se vysílat oba díly. v první části v úvodu mluví průvodce V. Ráž o tom, že uvidíme "čtyři příběhy z hloubek času..."

titulek: Příběh první, athénský, rok 322 př.n.l.

titulek: Příběh druhý, uherský, rok 1287

Obrazové záběry k pořadu:

Hudební těleso:

Pěvecký sbor:

Baletní soubor:

Umělecké těleso:

Dirigent:

Sbormistr:

Choreograf:

Divadelní režie:

Autor scénické hudby: Šust Jiří

Název pořadu: Šťastlivec Sulla

Název seriálu: Č.části:

Důležitost uchování: A Pracovní název:

IDEC: 291 354 14026 Nákl. střed.: 2289 Tvůrčí skupina:

2V 18716 1 VC 10:00:00 - 11:16:11 076:11 B

Kvalita záznamu: 3 Datum schvalovací projekce: 14.04.2002 Datum kontrolní projekce:

14.04.2002

Seznam materiálů:

<AE0445>	PZ	0	10:00:00 - 11:16:11	076:11	přepis 1:1 2V 18716
2V 18716	VC	1	10:00:00 - 11:16:11	076:11	přepis 1:1 z 2C 30263
2V 18716	UP	0	11:17:00 - 11:17:59	000:59	přepis 1:1 z 2C 30263

Začátek pořadu: úv.tit.
Konec pořadu: (c)ČT 1992
Copyright:

Druh hlavní výroby: UARCHIV

Dramaturg: Slavíková Helena **Redaktor:**

Režie: Háša Pavel **Kameraman:** Kadaňka Jiří

Výtvarník: Galas Constantin, Ditrich Miloš **Architekt:** Ditrich Miloš

Výtv.kostymů: Pražáková Libuše **Střihač:** Pačajová Marie

Mistr zvuku: Stropek Zdeněk **Hudební režie:** Svoboda Jiří F.

Vedoucí výroby: Bautzká Dagmar, Čumpelík Jan **Asistent režie:** Poláčková Petra

Autor námětu: **Autor scénáře:** Ornest Ota

Úpravce dialogů: Ornest Ota **Autor libreta:**

Autor předlohy/Název předlohy: Peroutka Ferdinand-dědicové /

Autor hudby:

Autor komentáře: **Odb.spolupráce:**

Vysílání:	2.6.1992 (úterý)	00:00:00	ČT1
	3.6.1992 (středa)	00:00:00	ČT1
	11.6.1992 (čtvrtek)	00:00:00	ČT1
	28.3.1994 (pondělí)	00:00:00	ČT2
	30.3.1994 (středa)	00:00:00	ČT1
	15.6.2002 (sobota)	10:26:22	ČT2 Rating: 1,26; Share: 9,38
	17.6.2002 (pondělí)	01:37:05	ČT1 Rating: 0,42; Share: 9,38
	19.4.2003 (sobota)	12:48:50	ČT2 Rating: 0,70; Share: 3,87
	22.4.2003 (úterý)	01:45:34	ČT1 Rating: 0,24; Share: 14,67
	6.2.2005 (neděle)	12:51:10	ČT2 Rating: 1,84; Share: 6,20

Anotace: *Ve starověkém Římě (v 80tých - 70tých létech před Kr.)spolu soupeřili dva konzulové a vojevůdci: Marius a Sulla. Marius byl představitelem strany populárů, Sulla optimánů. V této hře, respektive spíše v dramatickém eseji, posloužila Peroutkovi historická fakta k nemilosrdné úvaze o povaze moci a situacích, které ohrožují demokracii.*

Obrazové záběry k pořadu:

Hudební těleso: Studiový orchestr

Pěvecký sbor:

Baletní soubor:

Umělecké těleso:

Dirigent: Koníček Štěpán

Sbormistr:

Choreograf:

Divadelní režie:

Autor scénické hudby: Mandel Petr

Název pořadu: Královský život otroka

Č.části:

Název seriálu:

Důležitost uchování: A Pracovní název: Královský život otroka

IDEC: 291 354 14016 Nákl. střed.: 2289 Tvůrčí skupina:

2V 41048 1 VC 00:03:00 - 01:14:45 071:45 B

Kvalita záznamu: 3 Datum schvalovací projekce: 25.01.2003 Datum kontrolní projekce:

25.01.2003

Seznam materiálů:

41048	<AE0892>	PZ	0	00:03:00 - 01:14:45	071:45	přepis 1:1 2C 29766 = 2V
	2V 41048	VC	1	00:03:00 - 01:14:45	071:45	přepis 1:1 z 2C 29766
	2V 41048	UP	0	01:15:30 - 01:16:09	000:39	přepis 1:1 z 2C 29766

Začátek pořadu: roztrmáčka-klec na ptáky

Konec pořadu: (c)Československá televize 1992

Copyright:

Druh hlavní výroby: UARCHIV

Dramaturg: Vášová Anna

Režie: Zelenka Zdeněk

Výtvarník:

Výtv.kostýmů: Pražáková Libuše

Mistr zvuku: Zelenka Jiří

Vedoucí výroby: Petr Roman, Bautzká Dagmar

Autor námětu:

Úpravce dialogů:

Autor předlohy/Název předlohy: Anonym / Svět ezopských bajek

Autor hudby:

Autor komentáře:

Redaktor:

Kameraman: Opletal Vladimír

Architekt: Ditrich Miloš

Střihač: Pačajová Marie

Hudební režie: Václav Jiří

Asistent režie: Fulínová Jarmila

Autor scénáře: Jílek Jan, Zelenka Zdeněk

Autor libreta:

Odb.spolupráce:

Vysílání:	15.6.1992 (pondělí)	00:00:00	ČT1
	16.6.1992 (úterý)	00:00:00	ČT1
	6.10.1993 (středa)	00:00:00	ČT1
	8.10.1993 (pátek)	00:00:00	3
	1.5.1995 (pondělí)	00:00:00	ČT2
	1.1.1998 (čtvrtek)	02:00:20	ČT1
	6.11.1999 (sobota)	10:45:18	ČT1
	9.11.1999 (úterý)	13:20:15	ČT1
	15.2.2003 (sobota)	14:10:04	ČT2 Rating: 2,82; Share: 11, 49
	18.2.2003 (úterý)	02:40:22	ČT1 Rating: 0,28; Share: 22, 17

Anotace: Televizní hra na motivy anonymního životopisu legendárního bajkaře Ezopa. Ezopa - otroka, který

svým nevšedním nadáním a svojí inteligencí vyváže sám sebe z poddanské role, aby se stal majetkem všech a ocitl se tak v roli ještě nevděčnejší, než je role otroka./AE 892/

Obrazové záběry k pořadu:

Hudební těleso: Studiový orchestr

Pěvecký sbor:

Baletní soubor:

Umělecké těleso:

Dirigent: Klemens Mario

Sbormistr:

Choreograf:

Divadelní režie:

Autor scénické hudby: Svoboda Jiří

Název pořadu: Kadeř královny Bereniké

Název seriálu:

Č.části:

Důležitost uchování: A Pracovní název: Kadeř královny Bereniké

IDEC: 292 354 14039

Nákl. střed.: 2289 Tvůrčí skupina:

2V105340

1 VC

10:00:00 - 10:47:01

047:01

B

Kvalita záznamu: 2

Datum schvalovací projekce: 17.02.2010

Datum kontrolní projekce:

14.02.2010

Seznam materiálů:

<APV1687>	PK	0	10:00:00 - 10:47:01	047:01	přepis 1.1 z 2V 105340
2V105340	VC	1	10:00:00 - 10:47:01	047:01	přepis 1.1 z 2C 33928
2V105340	UP	0	10:50:00 - 10:51:54	001:54	přepis 1:1 z 2C 33928

Začátek pořadu: nalévání vína do poháru + úvodní televiz Česká televize, TS H.Sýkorová+K.Škorpík uvádí

Jiřinu

Jiráskovou a Jiřího Adamíru v televizní hříčce KADEŘ KRÁLOVNY BERENIKÉ

Konec pořadu: vyrobila Česká televize (c) 1993

Copyright: vyrobila Česká televize (c) 1993

Druh hlavní výroby: UARCHIV

Dramaturg: Dudková Jana

Redaktor:

Režie: Daněk Oldřich

Kameraman: Nožička Alois

Výtvarník:

Architekt: Ditrich Miloš

Výtv.kostýmů: Konečná Jarmila

Střiháč: Pačajová Marie, Šebelka Jiří

Mistr zvuku: Zelenka Jiří

Hudební režie: Václav Jiří

Vedoucí výroby: Čumpelík Jan, Jirásková Ilona

Asistent režie: Fulínová Jarmila, Špíková Romana

Autor námětu: Daněk Oldřich

Autor scénáře: Daněk Oldřich

Úpravce dialogů:

Autor libreta:

Autor předlohy/Název předlohy: /

Autor hudby:

Autor komentáře:

Odb.spolupráce:

Vysílání:

18.3.1993 (čtvrtek)	00:00:00	ČT1
22.3.1993 (pondělí)	00:00:00	ČT1
24.3.1993 (středa)	00:00:00	ČT1
25.4.1994 (pondělí)	00:00:00	ČT2
27.4.1994 (středa)	00:00:00	ČT1
25.12.1999 (sobota)	15:26:03	ČT2
28.12.1999 (úterý)	00:36:31	ČT2
25. 7. 2010 (neděle)	13: 35: 29	ČT2 Rating: 0, 73; Share: 3, 39

Anotace: Další z Daňkovy řady "útržků z běhu času" je úsměvný příběh -žert opírající se o dějinnou skutečnost z Alexandrie ve 2.století před Kristem.Situace kolem objevení a pojmenování souhvězdí "Vlasů královny Bereniké" je podobenstvím nejen o slávě vědění, ale především o schopnosti lidského rodu vyrovnat se s vlastní pomíjivostí.

Obrazové záběry k pořadu:

Hudební těleso: Studiový orchestr

Pěvecký sbor:

Baletní soubor:

Umělecké těleso:

Dirigent: Klemens Mario

Sbormistr:

Název pořadu: Hostina Č.části:
 Název seriálu:
 Důležitost uchování: A Pracovní název:
 IDEC: **292 353 13023** **Nákl. střed.: 2289** **Tvůrčí skupina:**
 2V 37416 1 VC 10:00:00 - 11:40:42 100:42 B
 Kvalita záznamu: 3 Datum schvalovací projekce: 14.02.2004 Datum kontrolní projekce:
 14.02.2004

Seznam materiálů:

<AE5545>	PZ	0	10:00:00 - 11:40:41	100:41	přepis 1:1 2V 37416
2V 37416	VC	1	10:00:00 - 11:40:42	100:42	přepis 1:1 z 2C 32938
2V 37416	UP	0	09:57:00 - 09:57:57	000:57	přepis 1:1 z 2C 32938

Začátek pořadu: úvodní titulky

Konec pořadu: závěrečné titulky ,(c) Česká televize 1993

Copyright:

Druh hlavní výroby: UARCHIV

Dramaturg: Ráž Rudolf

Redaktor:

Režie: Polesný Viktor

Kameraman: Holomek Vladimír

Výtvarník:

Architekt: Diviš Josef

Výtv.kostýmů: Greifová Irena

Střihač: Romanov Vítězslav

Mistr zvuku: Markes Hugo

Hudební režie:

Vedoucí výroby: Olmerová Jarmila, Čumpelík Jan

Asistent režie: Lachoutová Milada

Autor námětu: Hubač Jiří

Autor scénáře: Hubač Jiří

Úpravce dialogů:

Autor libreta:

Autor předlohy/Název předlohy: /

Autor hudby:

Odb.spolupráce:

Vysílání:	9.9.1993 (pátek)	00:00:00	ČT1
	13.9.1993 (středa)	00:00:00	ČT1
	15.9.1993 (pondělí)	00:00:00	ČT1
	26.11.2004 (čtvrtek)	23:06:40	ČT2 Rating: 0, 73; Share: 4, 93

Anotace: Ústřední postavou hry je římský patricij a básník Petronius, který se ve jménu pravdy postaví
proti

vůli císaře Nerona a nakonec na protest vůči tyranii dobrovolně ukončí svůj život./Petronius/
 AE5545

Obrazové záběry k pořadu:

Hudební těleso:

Pěvecký sbor:

Baletní soubor:

Umělecké těleso:

Název pořadu: **Nevěra po císařsku**
Název seriálu: Z hříček o královnách útržek římský
Důležitost uchování: A **Pracovní název:**
IDEC: **294 354 14094** **Nákl. střed.:** **Tvůrčí skupina:**
2V 40288 1 VC 00:03:00 - 00:55:49
052:49 B
Kvalita záznamu: 3 **Datum schvalovací projekce:** 12.11.2002 **Datum kontrolní projekce:** 12.11.2002
Seznam materiálů:
1:1 2V 40288 <AE4686> PZ 0 00:03:00 - 00:55:47 052:47 přepis
1:1 z 2C 38537 2V 40288 VC 1 00:03:00 - 00:55:49 052:49 přepis
1:1 z 2C 38537 2V 40288 UP 0 00:57:00 - 00:57:56 000:56 přepis
Začátek pořadu: Česká televize Praha uvádí
Konec pořadu: vyrobila Česká televize c 1994
Copyright:
Druh hlavní výroby: VYROBA
Dramaturg: **Dudková Jana, Vášová Anna** **Redaktor:**
Režie: **Daněk Oldřich** **Kameraman:** **Nožička Alois**
Výtvarník: **Architekt:** **Ditrich Miloš**
Výtv.kostýmů: **Konečná Jarmila** **Střihač:** **Pačajová Marie**
Mistr zvuku: **Zelenka Jiří** **Hudební režie:** **Václav Jiří**
Vedoucí výroby: **Jirásková Ilona** **Asistent režie:** **Fulínová Jarmila,**
Špiková Romana, Vrbová **Zuzana**
Autor námětu: **Daněk Oldřich, Daněk Oldřich** **Autor scénáře:** **Daněk Oldřich**
Úpravce dialogů: **Autor libreta:**
Autor předlohy/Název předlohy: /
Autor hudby:
Autor komentáře: **Odb.spolupráce:**
Vysílání: 23.3.1995 (čtvrtek) 00:00:00 ČT1
23.3.1995 (čtvrtek) 00:00:00 ČT2
24.3.1995 (pátek) 00:00:00 ČT1
20.1.1997 (pondělí) 00:00:00 ČT1
24.1.1997 (pátek) 00:00:00 ČT1
17.9.1999 (pátek) 10:04:58 ČT1
17.9.1999 (pátek) 02:13:38 ČT1
8.7.2000 (sobota) 22:43:48 ČT2
12.7.2000 (středa) 05:00:16 ČT1
2.12.2002 (pondělí) 12:10:36 ČT1 Rating: 1, 95;
Share: 14, 62
6.12.2002 (pátek) 09:56:44 ČT1 Rating: 1, 36;
Share: 19, 71
Anotace: *Z kolekce Daňkových hříček o královnách je tahle o mladé Octavii, manželce císaře Nerona.*
Praktiky, kterými se absolutní držitelé moci vypořádávají se vším a s každým, kdo jim stojí v cestě, nejsou ani našemu dvacátému století neznámé./královna/
Obrazové záběry k pořadu:
Hudební těleso: *Studiový orchestr*
Pěvecký sbor:
Baletní soubor:
Umělecké těleso:
Dirigent:
Sbormistr:
Choreograf:
Divadelní režie:
Autor scénické hudby: *Fischer Jan Frank*

1. 3. Fotogalerie

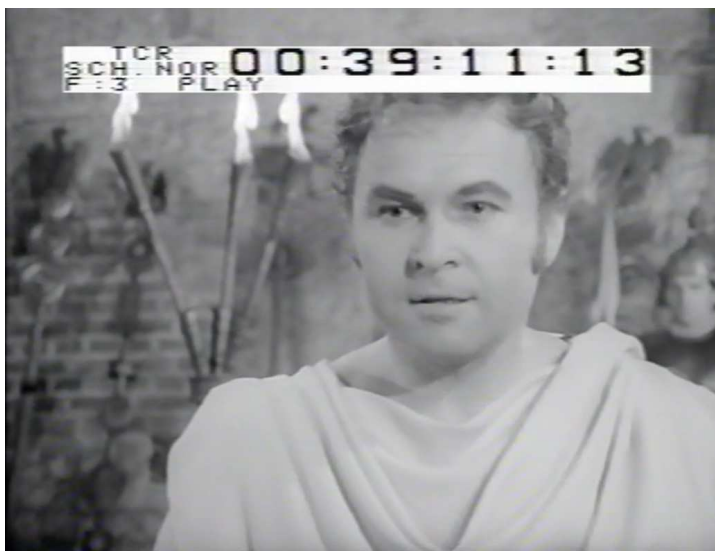
Julián Odpadlík (1971; režie Jiří Bělka)

Obrázek 1: Řehoř z Naziánu (Eduard Cupák) a císař Julianus (Rudolf Hrušínský st.)

Obrázek 2: Císař Julianus (Rudolf Hrušínský st.)

Obrázek 3: Historik Ammianus Marcellinus (Luděk Munzar)

Žena z Korinta (1986; režie Oldřich Daněk)

Obrázek 4: Dramatik Eurípídés (Jiří Adamíra)

Obrázek 5: Lyké (Jana Hlaváčová) a Hébé (Jiřina Jirásková)

Obrázek 6: Lyké (Jana Hlaváčová)

Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo: Příběh athénský (1987; režie Pavel Háša)

Obrázek 7: Fryné (Jana Brejchová)

Obrázek 8: Teukros (Jaromír Hanzlík)

Obrázek 9: Rozhovor Teukra (Jaromír Hanzlík) a Fryné (Jana Brejchová)

Šťastlivec Sulla (1991; režie Pavel Háša)

Obrázek 10: Sulla (Václav Postránecký)

Obrázek 11: Marius (Radoslav Brzobohatý) a Furius (Petr Čepěk)

Obrázek 12: Sulla (Václav Postránecký) a Lentulus (Ondřej Vetchý)

Obrázek 13: Pompeius (Jiří Ornest)

Obrázek 14: Filozof Grypus (Vladimír Ráž) a princ Tula (André Francisco). Fotografie z www.csf.d.cz.

Královský život otroka (1992; režie Zdeněk Zelenka)

Obrázek 15: Ezop (Ladislav Mrkvička) na trhu s otroky

Obrázek 16: Kassandra (Libuše Šafránková) a Ezop (Ladislav Mrkvička)

Obrázek 17: Filosof Xanthos (Viktor Preiss)

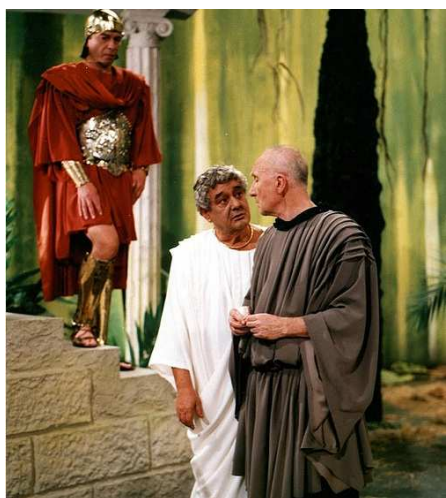
Kadeř královny Bereniké (1993; režie Oldřich Daněk)

Obrázek 18: Erigoné (Hana Maciušková) a Hippiás (František Němec). Fotografie z www.csfd.cz

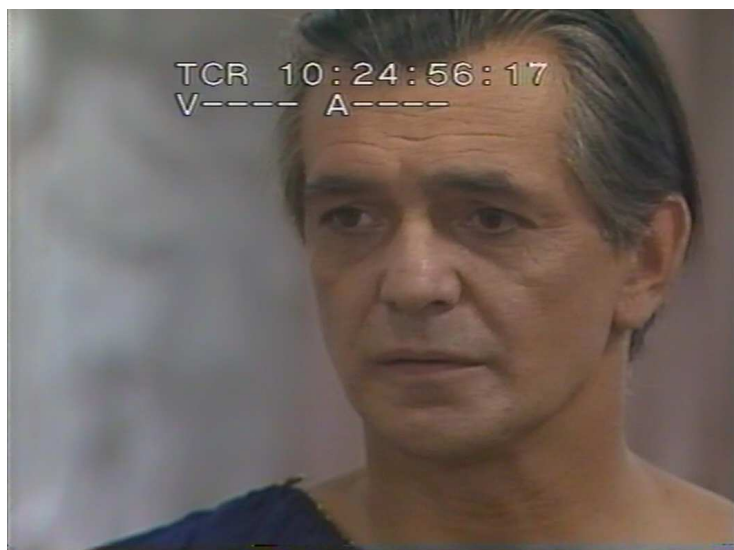

Obrázek 19: Kallimachos (Jiří Adamíra) a Klió (Jiřina Jirásková)

Obrázek 20: Hippiás (František Němec), Konón (Josef Vinklář) a Kallimachos (Jiří Adamíra). Fotografie z www.csfd.cz

Hostina (1993; režie Viktor Polesný)

Obrázek 21: Petronius (Jiří Bartoška)

Obrázek 22: Císař Nero (Marek Vašut)

Obrázek 23: Tigellinus (Vladimír Marek)

Obrázek 24: Císař Nero (Marek Vašut) a Tigellinus (Vladimír Marek)

Obrázek 25: Velký Tleskač (Josef Vinklář) truchlí nad smrtí svého syna.

Obrázek 26: Petronius (Jiří Bartoška) předává svému služebníkov (Martin Zounar) zbylé torzo knihy Satyricon.

Nevěra po císařsku (1995; režie Oldřich Daněk)

Obrázek 27: Císařovna Octavia (Tereza Brodská)

Obrázek 28: Z prava - císařovna Octavia (Tereza Brodská) s otrokyněmi Iunií (Miriam Chytilová) a Epicharis (Jana Brejchová)

Obrázek 29: Anicetus, velitel loďstva

Seznam fotografií

Obrázek 1: Řehoř z Naziánu (Eduard Cupák) a císař Julianus (Rudolf Hrušínský st.).....	17
Obrázek 2: Císař Julianus (Rudolf Hrušínský st.).....	17
Obrázek 3: Historik Ammianus Marcellinus (Luděk Munzar)	17
Obrázek 4: Dramatik Eurípides (Jiří Adamíra)	18
Obrázek 5: Lyké (Jana Hlaváčová) a Hébé (Jiřina Jirásková).....	18
Obrázek 6: Lyké (Jana Hlaváčová)	18
Obrázek 7: Fryné (Jana Brejchová).....	19
Obrázek 8: Teukros (Jaromír Hanzlík).....	19
Obrázek 9: Rozhovor Teukra (Jaromír Hanzlík) a Fryné (Jana Brejchová).....	19
Obrázek 10: Sulla (Václav Postránecký).....	20
Obrázek 11: Marius (Radoslav Brzobohatý) a Furius (Petr Čepek).....	20
Obrázek 12: Sulla (Václav Postránecký) a Lentulus (Ondřej Vetchý).....	20
Obrázek 13: Pompeius (Jiří Ornest)	21
Obrázek 14: Filozof Grypus (Vladimír Ráž) a princ Tula (André Francisco). Fotografie z www.csfd.cz.	21
Obrázek 15: Ezop (Ladislav Mrkvička) na trhu s otroky	22
Obrázek 16: Kassandra (Libuše Šafránková) a Ezop (Ladislav Mrkvička)	22
Obrázek 17: Filozof Xanthos (Viktor Preiss)	22
Obrázek 18: Erigoné (Hana Maciuchová) a Hippiás (František Němec). Fotografie z www.csfd.cz...	23
Obrázek 19: Kallimachos (Jiří Adamíra) a Klió (Jiřina Jirásková)	23
Obrázek 20: Hippiás (František Němec), Konón (Josef Vinklář) a Kallimachos (Jiří Adamíra). Fotografie z www.csfd.cz.....	23
Obrázek 21: Petronius (Jiří Bartoška)	24
Obrázek 22: Císař Nero (Marek Vašut).....	24
Obrázek 23: Tigellinus (Vladimír Marek).....	24
Obrázek 24: Císař Nero (Marek Vašut) a Tigellinus (Vladimír Marek)	25
Obrázek 25: Velký Tleskač (Josef Vinklář) truchlí nad smrtí svého syna.	25
Obrázek 26: Petronius (Jiří Bartoška) předává svému služebníkovvi (Martin Zounar) zbylé torzo knihy Satyricon.....	25
Obrázek 27: Císařovna Octavia (Tereza Brodská).....	26
Obrázek 28: Z prava - císařovna Octavia (Tereza Brodská) s otrokyněmi Iunií (Miriam Chytilová) a Epicharis (Jana Brejchová).....	26
Obrázek 29: Anicetus, velitel loďstva	26